

Tilkinin İlk Kardan Adamı

Çınar BİBER

Tilkinin İlk Kardan Adamı

Çınar BİBER

Kışın ilk karlı sabahında, parlak kıızıl tüylü ve ucu beyaz kabarık kuyruklu küçük bir tilki ormanda seğirterek yürüyordu. Yosun yeşili atkısı soğuk rüzgârda dalgalanıyordu. Küçük kahverengi çantasında üç kırmızı meyve ve bir eğri dal taşıyordu. "Hazineler buldum," dedi kimseye. "Şimdi ne yapabilirim?"

Yolun aşığısından uzun, gri-kahverengi bir tavşan zıplayarak geldi, kırmızı ponponlu şapkası her adımı zıplıyordu. Üzerinde parlak düğmeli hardal sarısı bir palto vardı. "Merhaba, küçük tilki!" diye seslendi. "Ne yapıyorsun?" Tilki başını yana eğdi ve büyük kehribar gözlerini kırptı. "Bilmiyorum," dedi. "Meyvelerim ve dalımla bir şey?"

Tavşan uzun patilerini birbirine vurdu. "Bir fikrim var! Bugün orman yaratıcılık yarışması var. Birlikte bir kardan adam yapabiliriz!" Tilkinin koyu uçlu kulakları dikildi. "Kardan adam mı?" diye sordu. "Kardan adam nedir? Hiç yapmadım." Tavşan neşeli bir gülümsemeyle sırttı. "O zaman bugün öğrenmek için mükemmel bir gün!"

Tavşan tilkiyi karın derin ve yumuşak olduğu geniş, açık bir alana götürdü. Diğer hayvanlar yakınlarda karı bastırıp kozalak toplayarak meşguldü. Bir kütüğün üzerindeki tabelada şöyle yazıyordu: ORMAN YARATICILIK YARIŞMASI. "Herkes kardan bir şey yapar," diye açıkladı tavşan. "En komik ve en şaşırtıcı olan kazanır." Tilkinin kuyruğu heyecan ve endişeyle sallandı.

"Önce küçük bir kartopu yuvarlarsınız," dedi tavşan dizlerinin üzerine çökerek. Bir avuç kar alıp top haline getirdi. Tilki onu taklit etti, küçük patileriyle dikkatlice bastırdı. "Soğuk!" diye ciyaktadı. Tavşan güldü. "Çok soğuk! Şimdi onu yerde yuvarla. Giderek büyüyecek."

Kartopunu açık alanda defalarca yuvarladılar. Tilki burnu ve patileriyle itti ve top küçükten ortaya, ortadan büyüğe doğru büyüdü. "Ne kadar hızlı büyüyor!" dedi, kehribar gözleri parlayarak. Tavşan yuvarlak ve pürüzsüz ikinci bir kartopu yuvarladı. "Bu orta kısım," dedi. "Kaldırmama yardım et." Birlikte onu üstüne oturtular.

"Şimdi baş," dedi tavşan küçük bir top yuvarlayarak. Tilki onu nazıkçe üstüne koydu ve yerine bastırdı. Kardan adam sallandı, sonra dimdik ve gururla ayakta durdu. "Yüzü yok," dedi tilki etrafında dolaşarak. "Nasıl görecek?" Tavşan kıkırdadı. "İşte tam burada çantan devreye giriyor. Yüzü kendimiz yaparız!"

Tilki çantasını açtı ve iki küçük koyu taş çıkardı. "Gözler!" dedi, onları bastırarak. "Ve siyah bir burun?" Tavşan ona bir meyve uzattı. "Mükemmel." Tilki onu ortaya yerleştirdi. Sonra eğri dalı gülümseme için kullandı, bir yanını yukarı doğru eğdi. "Gülüyor gibi görünüyor!" dedi mutlulukla.

Tavşan kollar için iki dal buldu ve yanlara soktu. Tilki bir kozalak şapka ve bir yaprak papyon ekledi. "Çok sade," dedi tavşan çenesini tıklatarak. "Bir şeyin üstüne oturtmaya ne dersin?" Yassı bir kar kütüğü yuvarladı ve kardan adamı üstüne oturttu. "Şimdi bir kızak üzerinden el sallayabilir!" Tilki kıkırdadı.

"Onu komik ve şaşırtıcı yapalım," dedi tavşan. "Boynuz eklemeye ne dersin?" İki uzun dalı kafasına bağladı ve tilki dallanan daha çok dal ekledi. Kısa süre sonra kardan adamın dev geyik boynuzları, bir kozalak tacı ve önünde meyve düğmeleri vardı. "Bu bir kar geyik tilki tavşan insanı!" diye uludu tilki, kahkahalarla.

Diğer hayvanlar etrafına toplandı, sivri kulaklar ve yuvarlak kulaklar hep onu görmek için döndü. "Bu da neyin nesi?" diye sordu bir sincap. "Bu Bir Kar Yaratığı Sürprizi!" dedi tavşan gururla. Tilki dimdik durdu. "Birlikte yaptık," dedi. "Yüzü, boynuzları ve düğmeleri ben yaptım!" Kuyruğu o kadar hızlı sallandı ki küçük kar bulutları oluştu.

Jüri üyeleri açık alandaki her kar heykeline baktı. Sincaplar bir kar yuvası yapmıştı. Tavşanlar bir kar oyuğu yapmıştı. Bir porsuk bir kar kulesi yapmıştı. Sonra jüri üyeleri boynuzlu ve kozalak taçlı, tuhaf, komik, gülen yaratığa geldi. "Bunu kim yaptı?" diye sordu bir baykuş, yavaşça gözlerini kırparak.

"Biz yaptık!" dediler tilki ve tavşan birlikte. "Bir tilki ve bir tavşan," dedi baykuş. "İki farklı hayvan, bir büyük fikir. Buradaki en yaratıcı şey bu!" Jüri üyeleri fısıldaştı ve başlarını salladı. Sonra baykuş öttü: "Orman yaratıcılık yarışmasının kazananı Kar Yaratığı Sürprizi!" Herkes alkışladı ve tilkinin kalbi ısındı.

Tavşan kardan adamın dal koluna küçük bir yaprak madalya taktı. "Harika iş çıkardın," dedi tilkiye. "Heyecanlıydım," diye itiraf etti tilki. "Ne yapacağımı bilmiyordum." Tavşan sıcak, sabırlı gülümsemesiyle gülümsedi. "İşte bu yüzden birlikte yaptık. Yeni şeyler bir arkadaşla daha cesur olur." Yan yana durup aptal ve harika kardan adamlarına hayranlıkla baktılar.

O akşam tilki boş çantası ve dolu bir kalple eve yürüdü. "İlk kardan adamımı yaptım," dedi aya. "Ve bir arkadaş edindim." Ertesi sabah kapısının önünde bir not buldu. Şöyle yazıyordu: BİR SONRAKİ KARDA AYNI SAAT? Tilki güldü ve notu atkısının içine soktu. Daha fazla yeni şey için sabırsızlanıyordu.

O günden sonra, her kış günü tilki ve tavşan açık alanda buluştu. Kar fareler, kar yıldızlar, kar kayıklar ve çok sallanan bir kar ayı yaptılar. Ama Kar Yaratığı Sürprizi her zaman favorileriydi. "Yeni şeyler denemek korkutucu değil," dedi tilki arkadaşına, "yanımda sen varken." Tavşan başını salladı ve yeniden inşa etmeye başladılar.